Akl-ı beşerin anahtarı: Tevhid inancı

Bediüzzaman, tevhidin, insan aklının bir anahtarı olduğunu ve bu anahtarları elde edenin, ilimlerin kapısını açabileceğini aktarıyor.
Zira Allah'a inanmadan büyük icatlar yapmış hiçbir bilim adamı da yoktur. Tevhid üzerine, 1970'li yıllarda bir araştırma yapılmıştır. Ve bilim adamlarının, hangi dinden olursa olsun, yüzde seksenden daha büyük bir oranda kuvvetli şekilde Allah inancına sahip oldukları meydana çıkmıştır. Demek ki insan, bir ilim dalında zirve yapmak istiyorsa, ancak aklın anahtarı olan tevhid inancı ile ilim hazinelerinin kapılarını açabilir.

Tevhid, Kur'ân'ın dört temel esasının en büyüğüdür. Allah'ın zatında, isimlerinde, sıfatlarında ve fiillerinde birliğine, tekliğine inanmaktır. İslâm inancının, temel esasıdır. Tevhid inancı; hayat gibidir, ya hep yâ da hiç sistemi ile çalışır. Yani insanın bütün organları mükemmel çalışsa, yalnız böbreği çalışmazsa veya beyindeki bir damarına kan pıhtısı atsa, o insan ölüyor. İnanç sistemi de bu şekildedir. Yani iman esaslarının tamamına inanmak esastır. İnsan beyni, vücudumuzdaki maddî ve manevî her şeyi ayarlayan ortalama bin dört yüz gram ağırlığında bir organımızdır. Protein, yağlar, yüz bin mil uzunluğunda kılcal damarlar, yüz milyar sinir hücresinden oluşur ve altmış watt enerji kullanır. Beyin hücreleri arasındaki iletişim öyle düzenli olarak bir merkezden idare edilirler ki; her beyin hücresinin diğer bütün hücrelerle bir bağlantısı vardır. Beyinden alınan ilhamla geliştirilen yeni teknoloji dünyası da, insan beyninin okunması, insanın düşüncelerinin bilinmesi veya dış sinyallerle insan beyninin yönlendirilmesi gibi konuları araştırmaktadır. Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez, fakat sevdiği insanlara bildirirse o müstesnadır. İşte insanlık, peygamber mu'cizelerini ve evliyaların kerametlerini ilim yoluyla taklit etmeye çalışmaktır.

“Kâinatın Sanii, Vahid-i Ehad bilinse, bütün kâinattaki kemalât ve cemaller, o Sani-i Vahid’de bulunan kudsî kemalâtın ve cemallerin gölgeleri ve cilveleri ve işaretleri ve tereşşuhatları oldukları bilinecek. Yoksa, kâinatın kemalâtı ve cemalleri, mahlûkata ve şuursuz bir kısım esbaba ait kalacaktır. O vakit, akl-ı beşer nazarında, kemalât-ı İlâhiyenin hazine-i sermediyesi anahtarsız, meçhul kalırdı.” (Lem’alar, s.320) Kısaca şu sonuca varabiliriz ki; insan, tevhit inancı olmadan maddî ve manevî kemale eremeyeceği gibi, kâinattaki kemalâtı da anlayamaz.